

optage, og i de Aar, som ere gaaede forud for det sidst afsluttede, have disse Mænd ogsaa haft de samme Indtægter. Jeg kan derfor ikke overbevise mig om, at det kan være Thingets Mening, at disse Mænd, fordi man, maaske ved en Uagt-somhed fra min Side — det tør jeg ikke benegte — er kommen til at votere for Lidt for det Aar, som udløb den 1ste April sidstleden, skulle udføre de Forretninger for en ringere Betaling end den, som man indtil det sidste Finantsaar og atter nu har erkendt ikke ere urmelige, nemlig 200 og 100 Rd. Jeg kan ikke tro, at dette er Thingets Mening, og jeg skal, idet jeg oplyser dette, meget indstændig anbefale Thinget at bevilge denne ubetydelige Sum af 192 Rd. Det er min Overbevisning, at man gjør Uret, dersom man ikke bevilger den, eller ogsaa tvinger man derved Ministeren til at betale dem af sin egen Lomme.

Bojsen: Det, den ærede Indvrigsminister udtalte, var vistnok fuldkommen rigtig, undtagen med Hensyn til et eneste Punkt; jeg mindes i alt Fald ikke, at Udtalelserne fra de Vedkommende ere faldne fuldkommen saaledes, som den ærede Minister sagde. Jeg har ikke nu disse Skrivelser, som have været til Udvalgets Disposition, ved Haanden, men jeg tror ikke, at de Vedkommende have stillet som Betingelse, at dette Forlangende skulde fremkomme paa Tillægsbevillingsloven. Forøvrigt er dette jo en ren Skønssag, og Udvalget har ikke kunnet skønne rettere, end at det, der udtykkelig har været nægtet her i Folkethinget, bør indstilles til Forskæftelse. Om andre Hensyn skulle gjøres gjældende, og om Thinget muligvis vil slaa en Streg over sin egen Beslutning, maa vi henstille, men det forekommer mig naturligt, at Udvalget maa være forpligtet til at indstille en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven til Forskæftelse, naar den er foreskrevet paa Finantsloven. — Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa at bevilge et lille Lønningstillæg til Telegrafbudene. — Jeg skal desangaaende oplyse, at dette Lønningstillæg til Telegrafbudene, uagtet Udvalget havde gjort det til Regel, at Spørgsmaalet om samtlige Lønningstillæg skulde opfattes til 3die Behandling, som ind ved 2den Behandling. Det kan være, at vi ved 2den Behandling vare mindre opmærksomme paa, hvorledes disse Telegrafbudenes Stilling var, men senere ere vi gjorte opmærksomme paa, at der, om der end ikke vilde blive gjort de Vedkommende nogen Uret, dog vilde blive vist nogen Ubillighed imod dem, hvorpaa der endnu kan raades Vob. Der er ved Finantslovsforslaget for indeværende Finantsaar tilstaaet disse Folk et Lønningstillæg af 25 Rd., og der er neppe Nogen, hvem vi have givet Lønningstillæg, som i højere Grad trænge dertil, end de; men medens samtlige de øvrige Lønningstillæg, eller dog Størstedelen af dem, som ere søgte bevilgede ved Finantslovsforslaget, ogsaa ere blevne optørte

paa Tillægsbevillingen fra 1ste Oktober f. A., er dette ikke Tilfældet med disse. Det er derfor forekommet mig, at Billighed talte for, at disse 650 Rd. ogsaa bleve optagne for vedkommende Bude. Jeg skal i den Henseende henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa de meget oplysende Plåner, der findes i Bilag e til Finantsudvalgets Betænkning, og hvori man vil finde Lønningforholdene for samtlige Embedsmænd fremstillede. Man vil desat se, at det finder en mærkelig Forskel Sted mellem Post- og Telegrafbudenes Stilling, thi medens intet Postbud er lønnet med under 300 Rd., ere af Budene ved Telegrafveseniet 11 lønmede med fra 100 til 200 Rd., 31 med fra 200 til 300 Rd., 10 med fra 300 til 400 Rd., og ikke en eneste er lønnet over 400 Rd., hvormed Postbudenes Lønning kan stige til 800 Rd. Det forekommer mig, at dette end hverligere taler for, at man bevilger disse Mænd det lille ekstraordinære Tillæg af 12½ Rd., som altid vil kunne have nogen Betydning for dem, da det kommer helt uventet.

Finantsministeren: Jeg modtager naturligvis meget gjerne det Tillæg, som her er foreslaaet, og beder, at man i de Ord, jeg her tilføjer, ikke vil se nogen Indvending derimod, men kun en Forklaring. Jeg har først set Forslaget kort inderi Sagens Behandling, og det er derfor muligt, at jeg tager fejl, men jeg tror det dog ikke. Sagen er den, at det Tillæg, hvorom her er Tale, kun har været opført paa Finantsloven, men ikke tidligere paa nogen særskilt Lov. De, hvormed dette var Tilfældet, maatte fremkomme baade paa Finantsloven og paa Tillægsbevillingen, men anderledes staar Sagen med de Tillæg, som oprindeligt kun vare foreslaaede paa Finantsloven. Der er flere andre Punkter, hvorved der ligeledes er begjært Tillæg, men for dem, som kun ere begjærede paa Finantslovsforslaget, har man ikke foreslaaet et saadant Tillæg med Hensyn til det foreslaaede Aars sidste Halvdel. Dette er Grunden til, at der ikke fra Ministeriets Side er stillet et saadant Forslag. Havde jeg set dette Forslag tidligere, er det ikke usandsynligt, at jeg vilde være kommen ind paa noget nærmere at undersøge, om ikke flere af de mindre Tillæg, som oprindeligt vare foreslaaede paa Finantsloven paa lignende Maade som dette, ogsaa burde opføres paa Tillægsbevillingsloven med tilbagevirkende Kraft for det halve Beløbs Vedkommende. Jeg beder, som sagt, dette blot optages som Forklaring for, at et saadant Forslag ikke er fremkommet fra min Side, men ikke som nogen Indvending imod Forslaget.

Bojsen: Jeg har opfattet Sagen saaledes, at Grunden til, at disse Folk ikke ere optagne paa Tillægsbevillingsloven paa samme Maade som Andre, var den, at der ved Finantsloven for det foregaaende Finantsaar særskilt var tilstaaet